

Narodziny romantyzmu

1. Zdaniem wielu badaczy romantyzm narodził się w ogarniętym społecznym niezadowoleniem Niemczech. Niemcy podzielone na małe państewka przechodziły kryzys ekonomiczny. Młode pokolenie otrzymało bardzo gruntowne wykształcenie. W młodych Niemcach rozbudziły się intelektualne i emocjonalne ambicje. Posady urzędnicze zajmowali jednak przede wszystkim ludzie dobrze urodzeni, a nie wykształceni. Zrodzona w ten sposób frustracja zmusiła młodych do zastanawiania się nad światem. Obserwowali też Rewolucję Francuską.
2. Od Niemców nowymi ideami zarazili się szybko Rosjanie. Przerażona rewolucją we Francji carska władza zabroniła młodym wyjeżdżać na studia do Paryża. Zezwalała za to na wyjazd do Berlina.
- Na fali niezadowolenia w Niemczech (okres ten, poprzedzający właściwy romantyzm, zwano okresem „burzy i naporu”) młodzi twórcy, m.in. Goethe i Schiller, postawili na oryginalność sztuki, uczucie i intuicję jako sposób poznania świata.
3. Nastąpił zwrot ku naturze i przeszłości narodowej, a co za tym idzie – pojawiła się fascynacja tym co ludowe.
4. Bardzo szybko romantyzm rozwinął się w Anglii. Georg Byron, autor Giaura, był czytany w całej Europie. Upowszechniał się obraz bohatera bajronicznego. Walter Scott pisał z kolei powieści historyczne szukając inspiracji w przeszłości. Romantyzm w Anglii rozwinął się również dzięki spuściźnie Wiliama Szekspira. Romantycy kochali bowiem szekspirowski dramat i brali z niego np. postaci fantastyczne.
5. Romantycy dzielili świat na część materialną – to co widzialne i część duchową - poznawalną przez intuicję i wiarę. Romantyzm widział człowieka jako jednostkę. Doceniał jego indywidualizm. Drugą ważną częścią składową romantycznej idei jest bunt przeciwko zastanej rzeczywistości i normom społecznym.
6. Buntownikiem jest właśnie bohater romantyczny. Jest on nieprzeciętną, samotną jednostką, walczącą o wolność. Najczęściej trawi go nie szczęśliwa miłość doprowadzająca na skraj szaleństwa.

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl